

nelsen for 1947 opførte 289 Markeder findes 101 som kun eksisterer paa Papirer og af de øvrige har Kommissionen ment, at yderligere 25 havde en saa ringe Betydning, at de burde nedlægges. Ministeriet har udarbejdet Markedsfortegnelsen for 1948 i Overensstemmelse med Kommissionens Indstilling af 23. April 1947.

Kommissionen har derhos afgivet en Indstilling til Landbrugsministeriet om, at der søges gennemført en Lov om Markeder, der i al Væsentlighed svarer til nærværende Forslag.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes:

Til § 1, Stk. 1.

Bestemmelsen er i Realiteten enslydende med Næringslovens § 47, Stk. 1. Begrebet „Markeder“ er ikke defineret i den paagældende Lovgivning og Lovforslaget indeholder heller ikke nogen almindelig Definition. Man har dog ment, at den egentlige Markedsordning kun bør omfatte Markeder for Heste og Kreaturer, men at der fortsat bør være Mulighed for at optage andre Markeder af mere almindelig Betydning i den aarlige Markedsfortegnelse. De Opkøb, der foretages af de ministerielle Eksportudvalg og andre Opkøb, hvor der kun er 1 Køber, falder udenfor Begrebet Markeder. Hvor Salget af Kreaturer, som ved visse Samlestalde, foretages af en enkelt Sælger, kan man heller ikke med Rimelighed tale om et Marked. Ved Markeder forstaar man altsaa en saadan Samling af Husdyr, hvor der er almindelig og fri Adgang til Køb og Salg af de af Markedet omfattede Dyr, og i et saadant Omfang, at Handelen ikke alene tjener til det paagældende Steds Forsyning.

Til § 1, Stk. 2.

Bestemmelsen svarer til Næringslovens § 47, Stk. 2. Den aarlige Markedsfortegnelse har i over 200 Aar været offentliggjort i Universitetets Almanak, og der er ingen Grund til at ændre denne Fremgangsmaade.

Til § 2, Stk. 1.

Hidtil har der med visse Mellemløb med Bemyndigelse i kgl. Resolution været udstedt en Bekendtgørelse indeholdende Reglerne om Fastsættelsen af Tidspunkterne for de tilladte Markeder. Den nugældende Markedsordning er fastsat ved Bekendtgørelse Nr. 189 af 27. Juli 1908, men med Hjemmel i den kgl. Resolution samt Resolution af 16. Februar 1825 og senere Næringslovens § 47 er der i Tidens Løb gennemført

talrige Ændringer i den fastsatte Markedsordning.

Bekendtgørelsen af 1908, der ikke blev ophævet ved Næringsloven maa formelt stadig være i Kraft (jfr. Lovforslagets § 6), men det vil være lidet praktisk at udsende den nye Markedsordning i Form af en Bekendtgørelse, selv om en saadan for Fremtiden kunde have Hjemmel i den foreslaaede Lov om Markeder. En saadan Bekendtgørelse vil paa Grund af senere tilkommende Ændringer enten hurtigt forældes, eller ogsaa maa der hvert Aar udsendes en Tillægsbekendtgørelse, hvilket er upraktisk og uforødent. Naar hver enkelt Markedsstyrelse faar Meddelelse om de i dens Omraade tilladte Markeder, og der desforuden offentliggøres en aarlig Fortegnelse over Tidspunkterne for Markedernes Afholdelse i det paagældende Kalenderaar, er der formentlig ikke Behov for yderligere Foranstaltninger.

Til § 2, Stk. 2.

For saa vidt angaar Beliggenheden og Indretningen af Eksportmarkeder, Eksportsamlestalde og Markeder for tuberkulosefrit Levekvæg findes en tilsvarende Regel allerede i de nugældende Bestemmelser nemlig § 2, Stk. 1, i Bekendtgørelse af 31. Marts 1928 om Ændring af Bekendtgørelse Nr. 145 af 12. April 1924 angaaende Udførsel til Udlandet af Kvæg, Faar, Geder og Svin og § 35, Stk. 12, i Bekendtgørelse Nr. 398 af 30. September 1942 om Bekæmpelse af Tuberkulose hos Kvæg, Svin og Fjerkræ. Det maa imidlertid anses for hensigtsmæssigt, at der skabes Mulighed for Kontrol med de øvrige Markedspladser. En saadan Kontrol har hidtil været gennemført derved, at Godkendelsen af Markedspladsen og Tinglysning af en Servitut om dennes Brug og Bevarelse som saadan har været en Betingelse for Ministeriets Tilladelse til Oprettelse af nye Markeder.

For i saa vidt Udstrækning som muligt at samle de paagældende Bestemmelser, har man i Lovforslaget medtaget den tilsvarende Bestemmelse om Eksportsamlestalde, der i Øjeblikket findes i den foranævnte Bekendtgørelse af 1928, og man har fundet det rimeligt at udvide Bestemmelsen til ogsaa at gælde Samlestalde for Kvæg til Slagtning her i Landet.

Til § 3, Stk. 1.

Ifølge § 14 i Lov Nr. 156 af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene beskikkes Dyrslægetilsynet ved Markeder, Dyrskuer, Opkøb m. v. af Amtmanden. Ved Skrivelse af 31. Marts 1928 til